

Retalls de premsa

Els mitjans de difusió primitius al nostre poble crec que foren, sens dubte i tal com estava escrit en "Lo Floc", nº 15, la trona de l'Església, les xerrades de cafè i mercat, les campanes i els pregoners.

L'actual trona de l'Església servia abans per a la difusió d'idees religioses i morals amb els tradicionals sermons que es feien per les principals festes i on parlaven destacats predicadors de les diferents ordres religioses, segons el caire de la festivitat.

Les xerrades de cafè i mercat, servien per comentar els fets locals i per fer els tractes comercials entre els pagesos i els comerciants que venien al mercat de Riudoms, que per cert va tindre anomenada a nivell nacional i fins i tot estatal, en venir camions de tot arreu que carregaven les fruites i verdures a la nostra plaça de l'Església.

Les campanes que encara avui ens informen d'un fet religiós o social, segons el toc que fan i els pregoners que començaven en un cap del poble per acabar a l'altre i mentrestant anaven passant per les cantonades anunciant els bans oficials, pèrdues d'objectes, espectacles locals i vendes ambulants que venien a la plaça de l'Església, que era el centre comercial del poble. El full parroquial era un suplement informatiu religiós local dependent del full parroquial de Tarragona, que sortia els dissabtes publicat cap als anys, cinquanta. Els programes de festes, especialment els dedicats al Beat Bonaventura, ens explicaven els actes festius que s'havien de fer al seu honor.

Eren altres temps, i els mitjans de comunicació locals es limitaven als assumptes del mateix poble.

Crec que la primera vegada —i de forma continuada— es van sobrepassar els límits locals en difondre per la comarca les noves de Riudoms, va ser l'emissora local "La Voz Sindical del Llano" ECS 47, que comença a funcionar l'any 1953. Primer estigué a l'àtic de l'edifici de la "Caixa" a la plaça de l'Església, després passà al Club Casino del carrer major, per acabar al segon pis de la Casa de la Vila on abans hi havia l'escola. El seu director fou Albert Miró i la idea de la seva fundació del Rossend Jumilla ("Lo Floc", nº 15). Jo havia col·laborat en la seva tercera etapa quan estava instal·lada a l'ajuntament, recordo que feia un espai que es titolava "Al habla con los tunos", i com a membre de la Rondalla Beat Bonaventura explicava les sortides i actuacions de la Rondalla per terres catalanes. També al vespre col·laborava amb un espai que es deia "Estrellas desde las Estrellas", sobre la música i les veus d'aquell moment.

L'any 1960 i amb motiu del cas Gaudí tal com deia en "lo Floc", nº 21, Riudoms sortí a les ones de Ràdio Reus, Cadena Ser i a Ràdio Barcelona, a més de la televisió. Del polèmic cas en parlaren "El Setmanari Reus", "Diario Español" de Tarragona, "La Vanguardia Española", "Diario de Barcelona"; "El Correo Catalán", "Noticiero Universal" i "Solidaridad Nacional" tots ells de Barcelona, "Lérida, semanario del lunes" i "La Actualidad Española".

Vaig conèixer, al Centre de Lectura de Reus, Josep Mª Rebull (a.c.s.) que tant havia fet per Reus en el programa "reusismo" de Ràdio Reus, cadena Ser, i que va morir al peu del micròfon d'un infart quan retransmetia des de l'Església de la

↳ Puríssima Sang, de Reus, el trasllat de la imatge del Sant Crist de la Sang en aquell trist divendres Sant. Fou ell qui em va presentar els llavors locutors de Ràdio Reus: Xavier Tagle i Alfons González, i a partir de llavors vaig començar per l'Emisora de Ràdio Reus, un programa dedicat a Riudoms que es transmetia cada setmana a base de notícies, entrevistes i esports sobre el nostre poble.

En tancar-se l'Emisora de Riudoms per ordres superiors en quedar limitat el nombre d'Emisores a cada província, l'amic Albert Miró, que per afeció li agradava molt escriure, va fer per ràdio Popular, de Reus, un espai setmanal semblant al que ja havia començat. Tal va ser l'entusiasme que teníem tots dos que ens posàvem d'acord cada setmana per comentar les notícies locals i poder-les difondre per la ràdio.

En l'ambient esportiu destaquem que Josep Mª Gimeno i Baiges, escrivia a "Mundo Deportivo" les cròniques dels partits de futbol que es feien els diumenges a Riudoms.

Compaginant-ho amb el programa setmanal de Ràdio Reus, vaig agafar la corresponsalia de "Diario Español", de Tarragona i a partir de llavors el nom de Riudoms aparegué de forma continuada a la premsa provincial. Al mateix temps des de l'any 1967 i amb el pseudònim de "Anllola", vaig escriure alguna notícia a "La Vanguardia Española" de Barcelona fins l'any 1969. Aquell any, i donat que es feia una nova orientació de "El Correo Catalán" segons la qual es dedicaven unes pàgines a les comarques catalanes, vaig rebre de Joan Vila (avui a la televisió a Miramar, però que llavors estava en aquest diari de Barcelona) una carta on m'oferia la corresponsalia de Riudoms i els seus voltans, excloent Reus. La cosa em va agradar molt i a partir de llavors va ser quan vaig deixar les altres corresponsalies per dedicar-me exclusivament a "El Correo Catalán", de Barcelona, fins l'any 1974, que ho vaig deixar per desplaçar-me al País Basc, per motius professionals i familiars.

Dintre de l'àmbit local sortia "Guia semanal Riudoms", que era una revista d'informacions generals dirigida per Joan Antoni Gispert Sentís. Es publica del 1966 al 1967.

Per aquell temps al Casal Riudomenc cada dijous es feien unes xerrades de temes varis: locals, polítics, culturals, humorístics, nacionals, esportius... que dirigia l'advocat Enric Castro i Casanovas, s'anomenava revista parlada L'OM i fou l'origen de l'actual "L'OM" que es comença a publicar amb lletra de motllo l'any 1968 sota la direcció del també advocat Sr. Josep Mª Franquès i Bru. Aquesta revista mensual ha arribat a sobrepassar el n° 158, fins els nostres dies, en publicar-se des de fa 14 anys sense interrupció.

Durant els anys 1968 al 1973, Antoni Papió i Jansà, promou i dirigeix "Guia Riudomense" publicació de caràcter setmanal d'informació general on hi havia els horaris dels cotxes de línia de Reus, dels trens de Barcelona i els espectacles del poble.

Si no ho recordo malament quan vaig deixar Ràdio Reus, Cadena Ser, no hi va haver continuïtat, com tampoc quan Albert Miró va deixar Ràdio Popular. En canvi l'amic Eugeni Perea i Simón fou el continuador de la corresponsalia de "Diario Español", de Tarragona. A "La Vanguardia Española" de Barcelona tampoc no hi va haver continuïtat. ↳

↳ Ara farà 10 anys, pel 1972, ens trobàvem en alguna ocasió els que per afecció ens dedicàvem a fer periodisme a Riudoms. Recordo molt bé aquell il·lusionat i fantàstic Sr. Manel Jacas (a.c.s.) que ens convocava al voltant d'una taula per parlar del seu viatge a Sant Jaume de Galícia amb Biscúter, el degà de la província amb la seva matrícula T. 6871, o bé parlàvem del patge reial, venint en tren des de Barcelona per visitar la nostra vila. Altres vegades ens trobàvem per tal de fer una xocolatada per a la mainada de l'Escola. Aquell any l' "Associació del Personal de la Caixa de pensions per a la Velleja i d'Estalvis" de Barcelona, li atorga la insígnia de plata de l'associació en reconeixement a la seva labor desinteressada amb motiu de la festa dels Reis, en un cèntric restaurant de Barcelona; allí hi havia l'Albert Micola i Pallarès, representant la revista "L'OM", l'Eugeni Perea i Simón, del "Diario Español" de Tarragona, Antoni Papió i Jansà de la seva "Guia Riudomense" i el que subscriu per a "El Correo Catalán" de Barcelona. Quatre "periodistes" que de forma totalment desinteressada procuràvem de donar a conèixer el nom, la gent i els costums de Riudoms, fora del seu ambient local.

Antoni LLORENS I LARRÈGOLA

Carta oberta

El canvi de nom de la Secció d'Excursionisme

En primer lloc, amic Pere, benvingut a la Secció. Com pots anar comprovant, som una entitat oberta a les crítiques i suggerències que se'ns facin i esperem que ben aviat et trobaràs a gust entre nosaltres.

Referent a la carta que vas adreçar a "LO FLOC" creiem que amb el recull de dades històriques que ens presentes per argumentar el canvi de nom, vols demostrar que el mot Excursionisme té unes arrels històriques a Catalunya, amb la qual cosa estem d'acord, mentre que el de Muntanya va ésser imposat des de fora. Ara bé, tot això, sense entrar en si aquest mot és o no correcte.

Com demostres interessar-te per la història, t'assabentem que tal i com reflecteix l'acta de data 29-10-80, el canvi de nom va ésser aprovat per l'Assemblea Extraordinària de la Secció, al·legant que reflecteix millor les activitats reals de la Secció, ja que a la Muntanya es poden dur a terme altres activitats que l'Excursionisme simple i pur.

Ningú no pot dir doncs que la decisió no va ésser democràtica ni que ens l'han imposada ni des d'aquí ni des de fora, ja que la van elegir els socis lliurement. Creiem, per acabar, que no t'hauria costat res preguntar, abans de fer la carta, a algun membre de la Junta Directiva el perquè del canvi de nom. De bon segur que t'hauries estalviat la feina d'escriure i hauríem emprat aquest temps en fer quelcom més positiu per a la Secció, donats els teus amplis coneixements sobre espeleologia.

Quedem a la teva disposició pel que et puguem ser útils.

La Junta de la Secció de Muntanya